

РЕШЕНИЕ

№ 2328

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7359** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Е. А. А., чрез процесуалния му представител адв. Д. К., срещу мълчалив отказ на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, по заявление с вх. № 10-6500/25 от 26.05.2020 г. С административната преписка е представен изричен писмен отказ на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 05-РД-2281/28.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ по заявление с вх. № 10-6500/25 от 26.05.2020 г.

Жалбоподателят моли процесното решение да бъде отменено като счита, че информацията, която е поискана е обществена и е свързана с това дали Фондът изпълнява задълженията си за подпомагане на земеделските стопани по закон. Моли да му бъдат присъдени направените в производство разноски.

Ответникът – Изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител. В писмена молба от 23.11.2020 г. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заявление вх. № 10-6500/25 от 26.05.2020 г., подадено до изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, Е. А. А., чрез процесуалния си представител адв. Д. К. е поискал достъп до следната обществена информация:

1. Кой административен орган е разпоредил на служителите на ДФЗ-К. да правят проверки на стопанството на д-р А. на 07.04.2020 г.?
2. Проверявани ли са други ползватели на финансова помощ по подмярка 6.1. на 07.04.2020 г. от ДФЗ-К.?
3. Колко ползватели на финансова помощ по подмярка 6.1. са проверени от ДФЗ-К. по време на първоначалния срок на извънредното положение в периода 13.03.2020 г. – 13.04.2020 г.?
4. Каква е причината проверката да се извършва по време на задължителна социална изолация и световна пандемия, а не може да изчака поне облекчаването на мерките, наложени от Националния щаб за борба с коронавируса и министър А.?
5. Има ли ползватели на финансова помощ по подмярка 6.1., регистрирани в [населено място] и/или гр. момчилград, които да са проверявани повече от 3 пъти за 2019 г. от ДФЗ-К.?

Иска се информацията да бъде предоставена по електронен път на посочен електронен адрес.

С Решение № 05-РД-2281/28.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ е отказано да се предостави на Е. А. А. исканата от него информация. Посочва се, че исканата със заявлението информация по т. 1, 2, 3 и 5 не се явява обществена, както и че същата не може да бъде определена като служебна такава. Свързана е с оперативната подготовка на актовете на административния орган и няма самостоятелно значение. По отношение на информацията, поискана по т. 4 е посочено, че не попада в обхвата на легалното определение за обществена такава, тъй като извършваните проверки на административния орган са в изпълнение на законоустановени правомощия и задължения на ДФЗ, незабранени от ЗДМВИП.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването и срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Безспорно изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“ е задължено лице по чл. 3 ал.1 от ЗДОИ.

Актът е постановен и при спазване на административно-производствените правила, както и в предписаната от закона форма - съдържанието на постановения отказ съответства на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ.

Настоящата съдебна инстанция намира, че оспореният изричен отказ е постановен и в съответствие с приложимите материалноправни норми. Легалната дефиницията на понятието „обществена информация“ е дадена в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съгласно чл. 9 ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като според разпоредбата на чл. 10 ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 ЗДОИ служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с

официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. С оглед на дадените от закона легални определения съдът намира, че информацията, до която се иска достъп от жалбоподателя със заявление с вх. № 10-6500/25 от 26.05.2020 г., не е обществена информация по своя характер и не може да се квалифицира нито като официална, нито като служебна. В конкретния случай исканата информация не е свързана с обществения живот в Република България и чрез нея не се дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на задължените субекти. Искането е обусловено от личен интерес на заявителя, което намира опора в съдържанието на заявлението. С поставеното в него искане не се цели получаване на обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, няма да бъде постигната целта на закона и с получаването ѝ няма да се даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Поисканата информация касае единствено жалбоподателя и не е свързана с обществения живот в страната.

Предвид гореизложеното настоящата съдебна инстанция намира, че подадената жалба срещу отказ на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 05-РД-2281/28.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, е неоснователна и недоказана, и като такава следва да бъде оставена без уважение.

С оглед изхода на спора, претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди. Същото съдът определя в размер на 100 лева, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. А. срещу отказ на достъп до обществена информация, обективиран в Решение № 05-РД-2281/28.07.2020 г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ по заявление с вх. № 10-6500/25 от 26.05.2020 г.

ОСЪЖДА Е. А. А. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

СЪДИЯ: